

OBILJEŽENA 50-a OBLJETNICA SMRTI STJEPANA pl. HADROVIĆA

Sarajevo — studeni, 1984. Ove se godine navršila 50-a obljetnica smrti Msgr. Stjepana pl. Hadrovića, kojeg je njegov glazbeni opus »bez sumnje svrstao u sam vrh, ako ne i na prvo mjesto među onim dosadašnjim glazbenicima koji su živjeli i djelovali u Bosni«.

Već je u listopadu započela priprema za glavnu proslavu koja je bila predviđena za 18. studenog. Na prijedlog prof. dr. Franje Komarice — profesora crkvene glazbe i dirigenta katedralnog zbora u Sarajevu — obnovljena je kapelica u kojoj je sahranjen Hadrović. Za obnovu su se zauzeli: katedralni župnik vlč. Ivan Kuprešak kao i svi članovi Prvostolnog kaptola u Sarajevu. Na blagdan Kraljice sv. Krunice bogoslovi i svećenici su posjetili njegov grob. (Hadrović je umro u osvit tog blagdana 1934.) Na završetku listopada bogoslovi su otpjevali Hadrovićeve »Lauretanske litanije« (komponirane za dva četveroglasna zbora i orgulje) pod ravnanjem prof. Komarice. Na blagdan Svih svetih održana je komemoracija nad grobom pokojnog Hadrovića. Prof. Komarica je iznio pregled pokojnikovog života i rada, a bogoslovski zbor je otpjevao skladbu Bože Brale — Hadrovićeva učenika — *De profundis* te Hadrovićev *Surrexit pastor bonus*. Obje kompozicije su pisane za četveroglasni muški zbor. Na sam dan komemoracije ponovno je posjećen grob, kada su se svi prisutni pomolili za pok. Hadrovića.

Svečana akademija priređena je u dvorani Vrhbosanske bogoslovije. Dvorana je bila prepuna. U uvodnom govoru prof. Komarica je pozdravio sve prisutne na čelu s preuzvišenim nadbiskupom: dr. Markom Jožinovićem, te biskupom dr. Tomislavom Jablanovićem koji je ujedno i prepošt Vrhbosanskog stolnog kaptola. Ovim riječima profesor nam je posvijestio zašto smo se sastali: »... radi obnavljanja spomena na svojeg zaslužnog svećenika koji je svojim trajnim zaslugama nadrastao granice sarajevske nadbiskupije«.

Središnja točka akademije bio je referat »Život i djelo Msgra Stjepana pl. Hadrovića« — koji je održao Srećko Petrov, bogoslov zadarske nadbiskupije. On se već duže vremena bavi proučavanjem života Hadrovića i njegova glazbenog doprinosa u hrvatskoj crkvenoj glazbi. (Ovdje se neću zadržavati na sadržaju referata, jer je sve ono bitnije objavljeno u časopisu za crkvenu glazbu *Sv. Cecilija* br. 3—4, 1984.)

Veoma zanimljiva točka akademije bila je i sjećanje živih svjedoka na pokojnika. Između ostalih svećenik Petar Živković sjeća ga se kao »jednostavnog i skromnog svećenika koji je rado pomagao na župama i po čijoj su pjesmarici bogoslovi pjevali u sjemeništu i katedrali«.

Cijela akademija bila je prožeta Hadrovićevim skladbama. Na početku su otpjevane dvije skladbe: *Oče kog nas Isus poznat uči* — jednoglasno i *Surrexit pastor bonus* — za četiri jednaka glasa. Nakon referata bogoslovski oktet je otpjevao *U slavu sv. Cirila i Metoda* — za četiri jednaka glasa. Kao kruna akademije bio je veličanstveni *Tebe Boga hvalimo* za četveroglasni zbor i orgulje, koji je otpjevao bogoslovski zbor pod ravnanjem prof. Komarice uz instrumentalnu pratnju Srećka Petrova.

Dvije recitacije su dale doprinos da akademija ne pređe u monotoniju. Jure Babić recitirao je pjesmu I. Šarića »Hridina«, a Luka Kesedžić Dujmušićevu »Muž providnosti«.

Za ovaj dan i ovu prigodu bila je priređena i izložba u dva manja »izložbena paviljona«. U jednom su bila izložena glazbena i poučna djela pok. Hadrovića, kao i mnogi članci koji su govorili o njegovu životu i radu. Među zanimljivim dokumentima bio je i prijevod Hadrovićeve molbe koju upućuje Svetoj rimskoj kongregaciji da se odobri pjevanje na narodnom jeziku i kod svećanih misa. Nažalost, odgovor je negativan!?

U drugoj prostoriji bila su izložena djela i časopisi Vrhbosanskog stolnog kaptola, koja su izdana u vremenu između 1890. i 1940. god., preko 100 primjeraka.

Nakon akademije animatori crkvenog glazbenog života iz Sarajeva zadržali su se u prijatnom razgovoru o pok. Hadroviću, kao i o usporedbi današnjeg glazbenog života u Sarajevu i davnih godina kada je živio i djelovao marljivi i poletni pokojni Stjepan.

Na kraju susreta rekao je biskup Jablanović: »Kako bi uz akademiju lijepo pristajali i stihovi Dobriše Cesarića iz »Pjesme mrtvog pjesnika«

»Ali moj prijatelju mene više nema.
Ali nisam samo zemlja, samo trava.
Jer knjiga ta, što držiš je u ruci, sâm
samo je dio mene koji spava.
I ko je čita — u život me budi.
Probudi me, i bit ću tvoja java.«

O, kad bi današnje generacije mladih crkvenih glazbenika krenule stopama naših zaslužnih pređa: Hadrovića, Vidakovića, Dugana... onda bi sigurno bio vidniji napredak u crkvenoj glazbi i to u praksi, a ne samo u teoriji!

Srećko PETROV

KONCERT UOČI BLAGDANA SV. VLAHA U DUBROVNIKU

»Sad razvijmo barjak, pred oltar kleknimo svi,
Prošlosti slavne nek nam danas ožive dni,
Kad Dubrave hridi, slobode bile su hram,
Zanosnu pjesmu svecu spjevô je val o kam.«

Čuj Sveti Vlaho, naš molitve glas,
Dubrovnik čuvaj svoj, čuvaj sve nas!
Uz barjaka vijor i zvona svećani zvuk,
Himnu slobode davne, pjeva ti harni puk.«

Riječima Himne sv. Vlahu u hrvatskoj Ateni na Svijećnicu, ove godine, u crkvi Male braće, započeo je duhovni koncert u sklopu proslave zaštitnika sv. Vlahu, biskupa i mučenika. Svećani koncert održali su zborovi: Katedrale (Katedralni madrigalisti i Zbor katedrale) te prigodni orkestar pod ravnanjem prof. Margite Cetinić. Na programu je bila *Gloria A. Vivaldia* za zbor, orkestar i soliste, koji je izveden na visokoj glazbenoj razini. Lijepo pjevanje Miljenke Galasso-Rakigija i Franice Kokić prisutni su srdačno pozdravili. Nezapaženi nisu ostali ni Katedralni madrigalisti koji su uložili dosta truda za ovaj koncert uz pratnju orguljašice s. Aureline Kutleša.

U 1. stavku *Glorie* pod istoimenim nazivom zbor i orkestar su na svečan način predstavili osebujan glazbeni izraz nadahnutog autora, nakon čega je izveden drugi stavak »*Et in terra pax hominibus*«, u smirenijem tempu. U slijedećem stavku »*Laudamus te*« predstavile su se solistice u duetu, nakon čega je uslijedio zbarski adagio — »*Gratias agimus tibi*«, da bi nakon stavka 5. allegro — »*Propter magnam gloriam*« nastupila sopranistica M. Galasso-Rakigija sa dionicom »*Domine Deus*«. Sedmicom, allegro — »*Domine Fili unigenite*«, potvrdila je slavnog baroknog autora. Slijedeći stavci: »*Domine Deus Agnus Dei*«, za alt i orkestar i »*Qui tollis peccata mundi*« donijeli su dosta smirenja i molitvene sabranosti. Daljnji solo broj — alt »*Qui sedes ad dexteram*« uveo nas je u veličanstveni završetak allegro, »*Quoniam tu solus Sanctus*« i »*Cum Sancto Spiritu*«, gdje se je četveroglasni zbor sjedinio u veličanstvenu harmoniju.

Spomenuti koncert zaista je zaslužio pohvale, jer je ta večer bila pravi užitak na zavidnom glazbenom nivou.

Lucija FRANIC